

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr belyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdetésményeket árkedvezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyilvtér”-ben közlendő cikkekért soronként 10 krajczár fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hírlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

A külföldi biztosító társulatok.*

(Két cikk.)

I.

(T.) Megértük végre azt is, hogy az ellenzék a választások után kiveszekedte magát, a mint hogy semmi sem tarthat örökké; és most a dologra. Ne csak mindig diskuráljunk, politizáljunk, mulassunk, hanem törjük a fejünket valami hasznosra is. Csukoradó, söradó, kávéadó mind pénz, de kevés ahhoz mérve, a mennyit a külföldi társulatok nem fizetnek. Az adatok beszéljenek. A

* Mult számunkra későn érkezett.

Szerk.

A „Székelyföld” tárczája.

Látogatás Koburg herceg nevelőjénél.

Pozsony egyik félreeső utcájában, a hova nem jut el a városi élet zaja, visszavonultan él egy derék öreg pap, a kinek nevét kiragadta most csöndes magányából a hír s hordozza szerte a világban. Pár nap óta minden újság emlegeti, hogy az ő koronázóvárosban lakik az új bolgár fejedelem egykori nevelője, Mally János kanonok, s kegyelettel őrzí az ebenthali szép napok emlékét. S megírták, hogy a fiatal herceg mennyire ragaszkodik még most is az ő tanítójához s hogy a sok ezer közt az ő szerencsekívánatait köszönte meg legelőbb. Többet senki nem mondhatott e derék nevelőről, mert maguk a pozsonyiak is csak most tudták meg, hogy milyen „érdekes ember” lakik közöttük.

Nekem jutott a tisztesség, hogy fölkeressem pozsonyi magányában a fejedelem nevelőjét s megtudjak tőle sok érdekes dolgot az ebenthali ifjú leventéről, a kitől megváltást remél most egy sokat hányatott szerencsétlen nemzet.

A „pozsonyi remete”, a hogy őt paptársai nevezik, huszonhárom évig volt udvari lelkész a Koburg-családnak s csak két évvel ezelőtt költözött mostani lakóhelyére. A her-

ceg mások korteskedtek, választottak, avagy a maguk megválasztásában találtak a hazára nézve legtöbb garanciát, addig én a külföldi biztosító társulatok örömeire mettem, hogy adatok után jártam, bizonyítékokat szereztem, mivelhogy szakférfiakkal szálván szemben, nem akarnám, hogy kistüssék rám a tudatlanságot. Mert tudunk ám talán több titkot is, mint a mennyit így diplomacize, nyilvánosan elmondani ildomos; de provokálva vagyunk. Azt méltóztattak kívánni, hogy adatokkal álljunk elő. Figyelmet kérünk.

Először is mennyi adót fizetnek az igen tisztelt külföldi társulatok? Hogy állunk a könyvvezetéssel? Van-e a kormányának annyi pénze, a mennyi a külföldi társulatok könyveiből ki bírja sütni a tiszta jövedelmet? Mikor a mérleggel dicsekednek, akkor milliókra megy a jövedelmük, de mikor adót kell fizetni, akkor deficiztük van; mert a mérlegben kimutatott jövedelem más országokból ered, a hova a mi pénzeink nem szagolhatnak be; e szerint az egyik országban a másik rovására szépen megvannak, a nélkül, hogy adót fizetnének. Nem mondom, hogy valamicskét, olyan alamizsnafélét, nem juttatnak, de azért ugyan nem érdemes nekik helyet adni, hogy a magyar társulatok gyarapodását, melyek minden adójukat az országban fizetik, lehetlenné tegyék.

Az egyetlen „Általános magyar biz-

tosító társulat”-ot kivéve, nincs magyar társulat, mely prosperálhat. Egymásután likvidál valamennyi. Ők az urak nálunk meg Szerb- és Törökországban, szóval az áldott keleten, a hol minden diszlik, a mi külföldi, és semmi, a mi hazai. Mert ugyan menjünk csak Angliába; vajjon hány külföldi biztosító társulatot találunk ott? S habár Anglia nem vagyunk is, talán mégsem vagyunk Törökország! Éljenek a törökök is; csak jassza! De már civilizáció dolgában nem szeretnék pipát cserélni velük, akár-milyen a csibukjok. Már csak megkövetelem, hogy inkább hasonlitsanak bennünket Európához, mint Turkomániához, és inkább a józan észről, mint a nargilos álomlátásról adjanak bizonyítványt. És mégis be kell vallanom, miszerint abban, hogy pénzünket a külföldi társulatok által expédiáltassuk ki, valami nagyszerű józanságot nem találunk.

Méltóztatnak tudni, hogy mennyi adót fizet az „Általános magyar biztosító társulat” egymaga? Kétszáz ezer forintot felül. Hogy konkurráljanak most már a mi magyar társulataink azokkal, melyek az adófizetés alól oly nagyszerűen ki tudnak bujni? Hiszen ha azon a pénzen, melyet adóba kellene nekik fizetniük, ügynőket fogadnak, a milyen a magyar ember, hát mind agyonra beszélgetik, beleszedítettik a hálójukba. Ez már maga olyan előny, mely a magyar kon-

kurrencziát, a mely magyar konkurrencziának egész tizletvezetése az országban van és minden bevétele, tiszta jövedelme ellenőrizhető, lehetlenné teszi a terjedésre. Ügynökeikkel ölik ki a magyar versenyt, miután azok az ügynők nem az ő pénzükből kerülnek. Én nem tudom megmondani, hogy ezeknek a külföldi társulatoknak a nyomán mennyire károsodhatik adóbevétele, de azt kell hinni, hogy a kár egy pár millióra megy. Csakis egyedül az adó általi megrövidülés. Hát a többi?

Szóltunk az adó nem fizetéséről, most szóljunk a pénz hovatételéről. Ez is olyan dolog, a mit számon kérhetünk azoktól, kik pártolásunkra tartanak igényt. És nem a chauvinizmusból írjuk ezt, hanem írjuk ama közmondásból kiindulva, hogy: „Minden szentnek maga felé hajlik a keze.” Nincs bennünk nemzetiségi gyűlölködés; de a mig már úgy van, hogy országok vannak, vámsorompók vannak és nemzeti családok vannak, melyek a maguk jobbvoltáért működnek, addig mi sem lehetünk kozmopoliták és nem mondhatjuk olaszoknak, francziának, németnek: Jertek és zsákmányoljatok ki bennünket. Szedjétek össze a pénzünket és vigyétek ki, mivelhogy nekünk úgy sincs elegendő eszünk hozzá. Bizonybizony majd csak épen hogy úgy nincs. Megcsülekedhetnők-e máskülönb, hogy annyi csapat üttessünk magunkba, a hány biztosító társulat a világon van és

őreg cseléd viselte gondját. A herceg nagyon tisztelte ezt a ragaszkodó, hű cselédet. En egyszer figyelmeztettem az őreg Marit, hogy jobban vigyázzon a madarakra s véletlenül a kis herceg is meghallotta intését. Kérve kért, hogy ne pirongassam meg többé a szegény öregot, mert nagyon fáj neki minden rosszaló tekintet.

Talán nyolcz- kilencz éves volt a herceg, mikor anyjával bejárta egész Európát s el látogatott Braziliába is Ágoston bátyjához, ki tudvalevőleg Don Pedro császár veje. Volt Konstantinápolyban is, s mikor hazatért, nem győzte dicsérni a szultán kincseit, a melyeket megmutattak neki. Atyja megkérdezte tőle, hogy szeretne-e török szultán lenni, mire kedves naivitással felelt, hogy nem szeretne bizony, mert akkor sohasem jöhetne el — Ebenthalba. Nagyon szerette családjának ezt a kis paradicsomát, s szinte félt a téli évszaktól, melyet rendszeresen Bécsben töltöttek. Járt Rómában is. A herceg-asszony elvezette őt IX. Pius pápa elé, a ki szép ajándékokkal kedveskedett neki. A kis herceg, ki már akkor is nagyon vallásos volt, azzal hálálta meg a szent atya kegyességét, hogy megcsókolta aranyos székének karfáját.

Az ebenthali kastély nagy parkjából apró kertek voltak kihalitva a kis hercegek számára. Ferdinánd herceg különösen nagy

cegi család 1863-ban hívta meg őt Ebenthalba, hogy hetenkint misét szolgáltasson az udvari kápolnában. Mally kanonok akkor aligazgatója volt a bécsi Pázmáneumnak s e hivatalával teljesen összefért az udvari lelkész hivatása is. Mielőtt aligazgatóvá lett, több éven át viselte e kiváló intézetben a tanulmányi felügyelő tisztét.

Mikor a hercegi családhoz kerültem, — beszélt Mally kanonok — Ferdinánd herceg még csak két esztendő volt. Én csak nyolcz éves korában kezdtem őt tanítani különösen a történelemre és latin nyelvre, mig a többi tárgyakból első nevelőjétől, a koburgi születésű Fleischmann-tól, nyert oktatást, ki most titkári szolgálatokat végez mellette. Elmondhatom, hogy sem azóta, sem azelőtt nem láttam oly eleven-eszü gyermeket, a minő a herceg volt. Meglepő gyorsasággal tanulta meg a legnehezebb dolgokat, s a mit megtanult, azt nem egyhamar felejtette el. De különben sem volt ő olyan, mint más gyermek. Játékra alig gondolt; mindig csak könyveivel, tanulmányaival bibelődött. Korán elárulta komolyságát és jószívűségét, ma is legjellemzőbb tulajdonságait. Nemcsak maga volt szorgalmas, hanem arra is ügyelt, hogy az udvari szolgák gyermekei is megtanulják leckeiket. Ugy vigyázott rájuk, mintha csak az lett volna hivatása. S gondja volt még arra is, hogy e gyermekeket tisztességesen ruházzák, mert szinte fáj neki,

ha szegényes ruhák nagyon elütöttek az ő csinos öltözékeitől. Akárhányszor kérte anyját, a hercegasszonyt, hogy ne ő neki szabasson új ruhát, hanem a szolgák gyermekeinek, mert azok jobban rá vannak szorulva.

Vizsgáit mindig kitűnő sikerrel tette le, noha atyja megkívánta tanáraitól, hogy cseppet se kíméljék őt nagyuri származása miatt. Az examináló bizottságoknak rendszeren Pavlovsky, a Theresianum igazgatója, volt az elnöke, a ki arról is híres, hogy nem ismert különbséget a tanítványok között. Hadászati tanulmányaival is jelesen számolt be mindig a herceg, habár sohasem mutatott különös hajlandóságot a katonáskodásra. Jobban kedvelte a természetudományokat, különösen az ornitológiát és leptológiát, melyekben annyira jártas, hogy egy tanár bökölve mondá egyszer: „Bizony, hercegem, ma holnap én kérem meg fenségedet, hogy tanitszon.”

Nagy érdeklődéssel tanulta a történelmet is. Voltak a régiak közt kedvelt alakjai ki-vált a rómaiak idejéből. Az újabb kor nagyságai közül is nem egyért rajongott, de Napoleonért persze nem tudott lelkesedni. Hanem azért alaposan megtanult mindent, a mit felőle hallott vagy olvasott.

Már mint gyermeknek is csinos madár-gyűjteménye volt, melynek egy Mari nevű

annyifelé csapoltassuk vértünket, mintha a guta kergülgetne, holott valamennyi nemzetdoktor vérszegénységet emleget, a mennyiben igaz, hogy a nemzetek vére aranyból meg ezüstből van.

Mikor például a „Magyar földhitelintézet” papirjai 83-on álltak, elment az igazgatóság az „Első magyar biztosító társulat”-hoz és azt mondta neki: Te magyar társulat vagy, mi is az vagyunk. Kéz kezet mos. A mi papirjaink 83-on állnak. A magyar földbirtokos, a ki tőlünk veszi a kölcsönt, 83-ért kap 100 helyett. Nem tudnátok a dolgon segíteni? Erre az „Első magyar” azt válaszolta, hogy 15 millió forintért földhitelintézeti papirokat vásárolt és felszoktette az árfolyamot 99-re. A kölcsönért folya-módó magyar földbirtokos-osztály 16 percentszet kapott minden száz forint után: az „Első magyar biztosító társulat”-tól.

Kell-e adat?

De hát ki tudja ezt, ugy-e bár? Arra való a magyar sajtó, hogy kiírja és felvilágosítsa a közönséget ezekről a biztosítási állapotokról.

Mikor a magyar állampapiroknak kellett kell csinálni, akkor is a magyar pénzintézetek és társulatok állnak elő. Hol maradnak a külföldiek a magyar pénzzel? Mikor jótékonyági adakozások vannak: hol maradnak a külföldiek a magyar pénzzel? Sem adót nem fizetnek, sem magyar papirokat nem vásárolnak, sem jótékony célokra, sem segélyezésekre nem adakoznak; hiszen nem magyarok. Nekik is van otthonjuk és ott vannak igénybe véve. Nem azért jönnek ide, hogy még pénzt is adjanak, elég ha visznek. Annyit csak feltehetünk az eszükre, hogy nem a mi gyarapításunkra álltak össze, hanem hogy jó üzletet csináljanak a pénzünkkel. Mi megadjuk nekik. Csak ügynök kell és verebét fogathat a magyar emberrel.

Hát a részvényeik hol vannak elhelyezve? Magyarországon aligha, mert a budapesti tőzsdén nincsenek jegyezve, ott pedig jegyezve szokott lenni minden valamire való papir, mely forgalommal bír az országban. Múltotzassanak a magyar társulatok részvényeit keresni és

gondolj a maga virágait s mindig ezekből köttetett bokréta fenséges anyjának névünnepe. A kis kertek mögött alacsony domb emelkedett s az öreg herceg órák hosszáig nézte onnan, hogyan fáradnak, munkálkodnak az ő fiai.

A talányokért is élt-halt az én hercegem. A kastélyba halomszámra jártak a francia, német, angol lapok, s ő ezekből sorra megfejtette a rébuszokat. Utóbb már el kellett előle rejteni az újságokat, mert a míg megoldotta a talányt, a melyet kiválasztott, hasztalan hívták reggelire vagy ebédre. A talányfejtés mellett sokat bajlódott az úgynevezett „matricz-képek”-kel, melyek nedves papírra ragasztva lemozolódhatnak. Egyszer reggel arra ébredtünk, hogy a kis herceg tele-ragasztotta ilyen képekkel szobájának minden ablakát s pompásan mulatott a csinyen. A cselédek alig bírták megtisztítani az ablakokat.

Fenséges anyjától sok nemes tulajdonságán kívül a festésben való ügyességet is örökölte Ferdinánd herceg. Már zsege korában is csinos legyezőket és napernyőket festett a hercegeasszony névnapjaira, később pedig olyan tájképek kerültek ki esetje alól, melyeknél sok elismert festő sem alkot különben.

A hercegi család és vele Ferdinánd herceg is igen korán szokott fölkelni. Kis gyer-

meig fogják találni, de a küldinek nyoma sincs. Hanem igen is vesznek egy-egy házat három percentszes pénzen és bevesznek házberben hatot; ez a nagylelkűségük. Mert ha ezt nem tennék, a kaucaziót a kinestárban kellene hevertetniök és még csak port sem verhetnének vele. Nem irhatnák a ház homlokzatára nagy betűkkel, hogy: Tessék látni! Ez a ház ám a mienk! „Mert nagy zurak megvagyunk!”

Az ám, de hát a mérleg! Az se csak olyan himpli-hampli mesterség. Még annak az összeállításához is érteni kell. Az országgyűlési expozék kis tudományok a mérlegkésítés tudományához képest.

A lakóitellit tilalom megszüntetése. A pénzügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök f. évi 38.747. sz. alatt a következő körrendeletet intézte valamennyi pénzügyigazgatósághoz és vámhivatalhoz:

A minisztertanács határozata alapján s egyetértve a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok cs. kir. kormányával, a lovak kivételének megtiltása tárgyában 1887. évi február hó 2-án 187/P. M. sz. alatt és április hó 6-án 19.277. sz. alatt kiadott körrendeletek („Pénzügyi Közlöny” 1887. évi 5. és 12. sz.) következőkép módosítottak.

I. Mindennemű lovak kivitele a következő határszéli vámhivatalokon át meg van engedve és pedig:

A) a magyar korona területén, a fumei, zimonyi, orsovai és brassói fővámhivatalokon át;

B) a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokban a passani, simbach, salzburgi, kufsteini, bregenzi (lindau), st. margareteni, alai, pontafeli, cormonsi, brazzanói, viscói, strassoldoi, trieszti, spallato, bodenbach-tetscheni, hiebau, oderbergi, osvieicini, ozakowai, podwoliczkai és itzkáni vámhivatalokon át.

A nevezett vámhivatalok helyein bizottságok alakítottak, melyek a kiviendő lovak számuk és minőségük nyilvántartása végett megsemlélni és jegyzékbe venni tartoznak.

II. A lovak kivitele más, mint az I. alatt nevezett vámhivatalokon át csak a következő esetekben és az alább előadott feltételek alatt van megengedve.

1. Versenylovak és telivlovak, melyeknek ezen minősége a bécsi, budapesti vagy

mekkorában a hercegeasszony keltette föl őt minden reggel egy-egy édesanyja csókjával.

Mikor a család legifjabb leánya, Amelie hercegnő férhez ment királyasszonyunk öcsöcséhez, az én fenséges tanítványom nyolcz-kilencz esztendő lehetett. De már akkor is tudta, hogy a tiszteletből mennyi illeti meg. A lakodalmi diszebeden nem fért el egy teremben a sok fejedelmi vendég s mindakét ebédelőben terítették. Ferdinánd herceg számára a kis teremben jelölt ki helyet az udvarmester, de ő sirva tiltakozott e degradáció ellen s nem oszondult le addig, a míg a főasztalhoz nem ültették. A kis herceg erőlyes föllépése nagy derűtséget keltett akkor a vendégek közt.

Igazán megható a testvéri szeretetnek az a gyöngédsége, melylyel Ferdinánd herceg Amelie hercegnő iránt viselkedett. A menyegző után alig lehetett őt megvigasztalni. Legkedvesebb játszótársát vesztette el, mikor a hercegisasszony odahagyta a szülői házat. Együtt sétálgattak mindig s együtt dominóztak, sakkoztak órákon át a kastély árnyas verandáján. De az öreg herceg is alig bírt megválni az ő szeretett leányától. Mikor a völgegy elvitte szép menyasszonyát, a herceg kiment a kastély mögött álló nagy dombra s onnan nézett kocsijuk után, a míg el nem fődte a szemhatár. Megparancsolta, hogy hagyják meg a kastélyt és kapolnát úgy, a mint a menyegző napján

soproni lovaregyletek által igazoltatik, minden vámhivatalnál akadály nélkül kivihetők.

2. A határszéli forgalomban, a vámszabályok értelmében ismert és birtokosoknak tekintendő felek mindenféle lovakat ipari és gazdasági célokra vagy utazók szállítására, valamint a szomszédságban levő külföldi legelők, azon feltétel mellett vihetnek ki, hogy azokat megfelelő határidő alatt ismét a vánterületre vissza fogják hozni.

3. Oly lovak, melyek a határszéli kerületekbe külföldről ipari vagy gazdasági célokra, valamint utazók szállítására vagy bel-földi vásárookra behozattak és az előjegyzési eljárás szerint kezeltettek, azon vámhivatalokon át, melyeken át behozták, az azonos-ság megállapítása után, akadálytalanul kivihetők.

4. Oly lovak, melyek egyéb esetekben ideiglenes használatra külföldre kivitetni szándékoztak, a pénzügyigazgatóság engedélye alapján a meghatározandó határidőn belül leendő visszahozatal feltétele és az előjegyzési eljárás alkalmazása mellett az engedélyben megjelölendő vámhivatalon át kivihetők.

Ezen rendelet f. évi július hó 20-án lép életbe.

Kelt Budapesten, 1887. évi július hó 11-én.

SZEMLE.

Koburg herceg válasza. A bolgár szobrane küldöttsége — a mint azt lapunk múlt számában meg emlitettük — e hó 15-én kora délután érkezett Ebenthalba és Koburg Ferdinánd herceg igen szívélyesen üdvözlő a küldötteket. Töncsev elnök rövid üdvözlő beszéd kíséretében átnyújtá a fejedelmé történt választásról szóló okmányt. Koburg herceg erre következőleg válaszolt:

„Uram! Hálával fogadom azon okmányt, melyet nekem hoznak. Hű maradok igéreteimhez és azon elhatározáshoz, melyet már legelső nap óta tudattam a nemzettel, mely engem szólított.

Ha szabad volna szívem sugalmát követni, sietnék önök közé, hogy a bolgár nemzet élére álljak s kezeimbe vegyem az ország kormánygyeplőit. De Bulgária megválasztott fejedelmének tisztelnie kell a szerződéseket. E tisztelet fogja a kormány erejét képezni és a bolgár nemzet nagyságát, felvirágzását biztosítani.

Remélem, hogy sikerülni fog nekünk a magas porta bizalmának megfelelni és sikerülni fog idővel visszaszerezni rokonszenvét Oroszországnak, mely-

fel volt disztve. Családja akkor Bécsbe költözött, de ő néhány nap multán visszatért Ebenthalba, hogy megnézzze még egyszer a lako. alom emlékeit.

Gyermekeiben mód nélkül takarékos volt Ferdinánd herceg. Csak hogy nem a maga számára kuporgatta össze ajándékpénzeit, hanem az ebenthal szegényeket gyámoltotta minden fillérjével, mely kis pénztárába került. De később is csak szükséges dolgokra költött. A kártyát annyira gyűlöli, hogy még a legártatlanab szalon-játéktól is idegenkedik. Így van a dohányzással is. Kevés füstöl s mindig a leggyöngébb szivarokkal él. Nem nagy kedvelője a sportnak sem; sok ága közül csak a lovaglást őrzi némi szenvedéllyel. Még a vadászatokra is ritkán jár. Husz éves kora előtt egyáltalán nem nyult vadászfegyveréhez.

A magyar nyelvet, hajól emlékezem, 1877-ben kezdte tanulni a herceg. A Terézianum magyar irodalom-tanára, Dezső ur avatta be őt nyelvünk szépségeibe, melyeket annyira megszeretett, hogy néhány hónap alatt már olvasott is magyar lapokat és könnyebb irodalmi műveket. Azóta tökéletesen beszél magyarul s az én időmben szívesen olvasgatta Kisfaludy Sándor regéit, Vörösmarty, Petőfi költeményeit és a történelmi munkák közül Horváth Mihály nagy történelmét.

nek Bulgária felszabadulását köszönheti s melynek ennélfogva nagy elismeréssel tartozik és sikerülni fog megnyerni az összes hatalmak hozzájárulását.

Számitsanak rám, az önök országa iránti odaadásomra, melyet, remélem, be is fogok bizonyíthatni, midőn a pillanatot elérkezettnek vélem.

Bátorság, megfontolás és hazafias összetartás! Isten áldja meg Bulgáriát és adjon neki fényes jövőt!”

E válasz után a bemutatások következtek. A fogadtatáson jelen volt a herceg anyja is. A fogadás után diszebed volt. Este hat órakor a küldöttség elutazott.

A bolgár fejedelem válasza a fennebbiekben szó szerint van közölve. A herceg előbb francia nyelven mondta el beszédét s utána azonnal felolvasta bolgául is. A küldöttségi tagok egy részére az orosz kibékülés erős hangsúlyozása lehangolólag hatott. Tírnóvából ellenben azt sürgönyözik, hogy ott a herceg válasza igen jó benyomást keltett.

Az új fejedelem megerősítésének chance-ai javulnak. Azon körjegyzék, melyet a porta ez ügyben szétküldött, arra szorítkozik, hogy kikéri a hatalmaknak a választásról táplált nézeteit, hogy ennek alapján megállapíthassa saját álláspontját. Általános vélemény, hogy a porta Koburg Ferdinánd herceg jelöltségét jó szemmel nézi.

A körjegyzékre már több hatalom válaszolt. Oroszország kijelenti, hogy mi kifogást sem tesz Koburg herceg személye ellen, hogy azonban a jelenlegi szokrane határozatát nem fogadja el. — Németország, Ausztria-Magyarország és Olaszország válaszaikban kiemelik, hogy készek a berlini szerződésen alapuló bármely megoldást elfogadni. Angolország választát még nem ismerik, de bizonyára az előbbi három hatalomhoz csatlakozik. Koburg Ferdinánd herceg különben legközelebb Ischlbe utazik királyi Fel-ségéhez s azután Pétervárra megy a czári családhoz. Remélik, hogy ekkor sikerülni fog a czártengedékenyebb magatartásra bírni. Az orosz kormány kívánsága még most oda irányul, hogy a porta segítségével ideiglenes regentt kell beiktatni, kinek kötelessége lenne a jelenlegi bolgár uralmat megváltoztatni és az új szobranézt egybeihívni. Az ideiglenes regensségre oly egyént szemel-nének ki, a ki ellen sem a hatalmak, sem a bolgárok nem egy könnyen tehetnek óvást. Oroszországnak ez a terve, melyen hogy változtat-e valamit, az már legközelebből el fog dőlni. A szobrane ülései elnapoltattak. — Bukaresti távirat szerint szófiai kormánykörökben azon hír van elterjedve, hogy azon esetre, ha Koburg herceg fejedelmi jelöltsége nem volna érvényre juttatható, úgy a szobrane Sándor herceget kiáltaná ki fejedelmül és egyben kormányzóvá bízná az ügyek vezetését, mely addig maradna az ügyek élén, míg vagy a herceg, vagy ennek utódai Bulgáriába visszatérhetnének.

Berlinből írják: A kormány több névtelen levelet kapott, hogy a német császár utazása

A katonai tudományokra Ternes tüzér-őrnagy és őt más katonatiszt tanította a herceget. A szülői háznál végezte az egyetemi tanulmányokat is kiváló bécsi professzorok vezetése mellett. Husz éves korában tette le utolsó vizsgáját, melynek igazán megszolgált sikerét nagy pompával ülte meg az ebenthal udvar. A tanárokat saját rendjeleivel tüntette ki a család.

Arra senki sem gondolt soha, hogy a fiatal hercegből uralkodó is válhatik. Nem is úgy nevelték, mintha erre számítottak volna. Atyja, ki testétől-lelkezől katona volt, belőle is azt szeretett volna nevelni s szinte fájlalta, hogy a fiatal herceg cseppet sem vágyik harci dicsőségre, hanem annál jobban sarkalja őt a tudás vágya. Örökösen csak könyveket forgatott s kutatta a természet titkait. A könyvgyűjtést már ifjúkorában kezdte s most ritka szé. könyvtára van Ebenthalban. Legtöbb benne a természettudományi, történelmi és geográfiai munka, de sok a memoár-féle is. Gondosan gyűjtögeti a „Revue des deux mondes” füzeteit is, melyek régtől fogva kedves olvasmányai. Szerette olvasgatni XVI. Lajos komornikjának, Clérynek emlékiratait is, valamint Ciprián Róbert munkáját a törökországi szlávokról. Maga irt néha-néha kisebb tanulmányokat, melyek az „Ornithologische Zeitschrift”-ben jelentek meg névtelenül vagy álnevek alatt.

alkalmával valami készül ellene. Ennélfogva szokatlan és nagy kiterjedésű intézkedéseket tettek. Egyes városokban névtelen cédulák akadtak, melyeken a socialisták elvtársaikkal tudatják, hogy a császár külön vonata mikor érinti egyik-másik város határát, együtt a socialistákat felhívták, hogy minden eshetőségre legyenek készen. A kormány intézkedései folytán a pályatér rendőreileg őriztetik s a császár külön vonata előtt félórával egy mozdonyt indítottak utnak, mely Beusheim mellett egy kíséret pályáról elgázolt. A vizsgálatot ez ügyben megindították.

Fürdői élet.

Büdös, 1887. július.

Tekintetes szerkesztő ur! A Büdösből írom e sorokat. Rég nem jártam itt, s most szinte vágyódtam ide azon hitben, hogy minden halad, minden tökéletesedik. Ugy látszik, a szabály alól a Büdös kivételt képez. Primitív állapotok uralkodnak itt. Kényelem semmi; pedig oly sokan vannak itt, oly sokan látogatják évenként a fürdőt, hogy a közönség kényelmére is lehetne és kellene gondolni. Nem lehet szobát se kapni még olyant se, milyenek itt vannak. Három-négy család van összezsúfolva egy-egy kis szobában; annak, ki esetleg este felé érkezik ide s egy éjet, hogy mindent megvizsgálhasson, itt akar tölteni, kilátása sem lehet, hogy szobát kap-hasson, sőt ilyenre még gondolni is Isten-kísértés volna. A szobák nagy része a Büdösbe egészségkeresni menő családoknak nem egészséget, hanem betegséget okoz, mivel a szél kényé-kedve szerint fúhat keresztül a művészileg összetakolt deszka-szobákon.

S azt se lehet mondani, hogy a szobák valami olcsók volnának; az alsóbbrendű szobák — ha ilyen megkülönböztetések is jöhetnek szoba — 50 kr, a középrendűek 80 kr és a tágasabbak 1 ftt naponként. Ennyivel tán rendezettebb helyen is lehetne szobát bérelni. Szóval elmondhatom, hogy itt jártam óta hátrafelé haladtam a Büdös.

Egy dologgal — a többiek között — különösen nem voltam kibékülve akkor se, midőn sorom még ide kergetett volt. El nem tudtam képzelni, s e dologgal most is úgy vagyok, hogy miképen lehet fürdő orvos nélkül. Ne is számítsuk az olyan eseteket, mint a milyen itt közelebről is történt, hogy egy nő súlyos betegségbe esvén, Tusnádról kellett nagy költséggel orvost hívatni, hanem a dolog azon másik oldalát tekintsük, hogy ha ide jön valaki, honnan tudja s honnan tudhassa, hogy a sok különböző hatású ásványos fürdők melyikét használja? Megtörténhetik, hogy éppen az ellenkezőt használja, mint a milyenre betegségénél fogva szüksége volna.

A legtöbbször experimentumokat csinál az ismeretlen; megfürdik egyikben is másikban is, aztán úgy gondolomra egyet használni kezd. Így volt ez Isten tudja hány évvel ezelőtt is; dő bár ne lenne így ezután is!

A természet e tájakot felruházta annyi kincsessel, mint a mennyit egy ekkora helyen találni bizony bajos lenne. Ott van kihasználatlanul. Jaj! ha ez angol vagy német kézben volna, az bizonyára csinálna belőle Karlsbadot, Gasteint vagy Ischl-t. Így kinlódik a közönség s nem hajt kellő hasznót bizonyára a tulajdonosnak se.

A társadalmi élet elég élénk, csak igen gyakran megzavarja a vendégek elégedetlensége, panasza s a látogatni jövők megbotránkozása. Fürdőrendezés, jöjjön el a te országod!

C-dur.

Különlélek.

— A király ő felsége Kolozsváron. Branko udvari szállásmester Kolozsvárra érkezett. A szármester Gyarmathi Miklós alispán (ki a főispánt helyettesíti) s Deák Pál polgármester-helyettes társaságában intézkedett ő Felsége és kíséretének szállásai felől. E szerint a király ő felsége a főtéri Bánffy-palotában fog lakni, melynek frontját és egyik szárnyát fogják a célzre berendezni. Ő felsége kísérete számára gr. Teleki Domokosné és br. Jósika Lajos főtéri palotáiban rendeznek be lakásokat. A szolgaszemélyzet egyik része számára magánházaknál és vendéglőben foglalnak le egyes szobákat. Ő Felsége két napot fog Kolozsvárt tölteni, szept. 23-át és 24-ét. E napok valamelyikén általános kihallgatás is lesz, melyre az előjegyzéseket annak idején (pár nappal ő felsége látogatása előtt) a városháznál e célzra berendezendő irodában fogják elfogadni.

— Gyászhir. Zayzon Lázár helybeli ügyvédet súlyos csapás érte. Egyetlen leánya: Zelmira, e hó 18-án, életének 5-ik évében hagymázban elhunyt. Temetése nagy résztvevő közönség jelenlétében folyó hó 19-én délután volt. Legyen álma csendes!

— Aratás. Az időjárás a közelebbi hetekben oly kedvező volt, hogy az őszebónak annyira megérték, hogy egyes helyeken már holnap (július 21-én) lehet aratni. A székely által ugynevezett „darék” aratás is a jövő hétfőn megkezdődhetik. A napszám városunkban előreláthatólag drága lesz az atspáni hivatal azon intézkedése folytán, hogy faluról a napszámok csak községi igazolvánnyal jöhetnek munkára.

— Házasság. Sósparajdi Lázár Antal kereskedő folyó hó 17-én tartotta esküvőjét

szép emlék-képet festett, melynek egy fotografált másolatát én is kegyelettel őrzöm imádságos könyvemben. Nem rég meg is írtam neki, hogy ma is fájó szívvel nézem e képet s hálával emlékezem vissza a mi áldott jó hercegünkre. Megköszönte levélben, hogy jó atya emléket szeretettel ápolom. Az emlék-képen Koburg Ágoston herceg a Joannita lovagrend diszruhájában felhők között lebeg; feje fölé angyalok emelnek pálmát és csillagkoronát. Lent a földön, az ebenthali kastély mellett, a gyászoló család sir a megürült trón mellett. Az özvegy, a leány és maga Koburg Ferdinánd herceg, arcát eltakarva, huszártiszt egyenruhában és a férfi rokonok. Elöl a sir, lekaszált kékkel, koszorúkkal. Hátra a föld jó népe imádkozik és kalapelve tekint az ég felé. A rajz nagyon csinos, a kompozíció lendületes és ke-rek. A hátirat: „Imádkozzatok ő királyi fensége Ágoston Lajos Viktor szász-koburg-góthai herceg lelkének tüdőért. Született Bécsben 1818. június 15-én, meghalt Eben-thalban 1881. jul. 26-án. Boldog az az ember, a kinek életén nincs szennyfolt.” Lejebb szentírási mondatok és végül: „Uram, adj neki örök nyugalmat és az örök világosság fényeskedjék neki.”

Az új fejedelem gyermekkorában is sokat időzött családjá magyarországi birtokain, Váczon, Szent-Annán és Pohorellán. Szívesen mulat most is e gyönyörű pusztákon s

csikszentdomokosi Karácsony Margit kisasszonyával, Karácsony Kristóf birtokos és kereskedő kedves leányával.

— A gyergyócsomafalvi tűzkárosultak javára Gyergyó-Szentmiklóson folyó hó 11-én a Laurenczy-féle nagyteremben Hoos János ismert jeles zeneműíró közreműködésével — felkérés folytán — sikerült zeneestélyt rendeztek. Közönség, tekintettel a nemes czél iránt, szép számmal jelent meg, s élvezettel hallgatta végig az estély program-ját. Hoos János kitűnő zongorajátékával mutatta be tehetségét. Havas Jakabné ismert kellemes hangjával és Hoos Ernő hatásosan s érzéssel énekeltek zongorakísérettel s a közönség többször zajosan megtapsolta. Szavaltak: Zicherman Nándor és a kis Szentpé-tery Janka, szintén tetszés között. A zeneestély után egész éjjeli 1 óráig kedélyes táncmulatság volt. Hölgyeink közül jelen voltak az estélyen: Romfeld Eliz, Fejér Bó-za, Römer Ilka, Lázár Iza, Tiltscher Iza, Lázár Hedvig, Fejér Véri, Zakariás Mari (Erzsébetváros), Fejér Tercsi, Ferenczy Ilka, Görög Kata, Kedves Erzs, Miklós Kata (Szárhegy), Medgyesi Vilma, Eránosz Anna, Vákar Matild, Görög Rebeka, Römer Vilma, Nyerges Anna, Szász Etelka, Bogdán Katinka és Kedves Emma kisasszonyok. Az előadás a tűzkárosultak javára 67 fttól jövedelmezett. A rendezőség ezen emberbaráti tettéért méltán érdemel köszönetet, de legnagyobb köszönet illeti a közreműködőket.

— Felakasztotta magát a „Fortyogó” nevű oroszfalvi fürdőben e hó 19-én Akszin Gyárfás kézdívasárhelyi ifju zenész. Végzetes tettének oka — állítólag — az, hogy kártyázott s a pénzt elvesztette. Sok ember merít-hetne tanulságot ez eseményből.

— Halálozások. Czárán Albertné szül. Kri-sza Katalin folyó hó 16-én 53 éves korában, Czárán Dénes kereskedő folyó hó 16-án 38 éves korában elhunytak Gyergyó-Szentmiklóson.

— A gyergyószentmiklósi ifjuság a folyó hó folyamán zártkörű táncestélyt rendez a polgári olvasóköri kerti helyiségében.

— A budapesti állami közép-ipartanodában a beiratások szeptember hó első napjától 10 ig tartanak. Az intézetben jelenleg hat különböző szakcsoport, u. m. az építészeti, gépészeti, két vegyészeti, fémvaspári és faipari szakcsoport van életbe léptetve. Randes tanulókat felvétetnek: a) azok, kik az iparos tanuló számára szervezett iskola há-rom évi tanulmányát bevégezték s legalább is jó osztályzatú bizonyítványuk van; b) azok, a kik a polgári iskola, gimnázium vagy reáliskola négy első osztályából jó osztály-zatu bizonyítványt nyertek; c) iparos segédek és mind azok, a kik az a) vagy b) pont-ban kívánt készségüket felvétel vizsgálat után bizonyítják. Általában megkívánatik, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportból iparágban már

el-eljár a nép közé, mert nagy gyönyörűsége telik az egyszerű parasztemberek egészséges észjárásában.

A fiatal herceg nagy kegyelettel őrzi a Koháryak emléket s különösen büszke Koháry Istvánra, a hadvezérre és íróra, kinek műveit az unoka szeretetével olvasta egykor. A Koháryak szentbenedeki sirboltjának ő viseli gondját s rendbe szedette nemrég nagy oklevélárúkat is. Nekem is elküldött néhány latin végrendeletet s megkért, hogy készítsek belőlük kivonatokat. A végrendeletek jobbara a család birtokaira vonatkoznak. Az egyikből megjegyeztem azt a nevezetes adatot, hogy a vacsi pusztát, mely most egy milliónál jóval többet ér, hajdan tizezer forintra becsülték.

Az ifju hercegnek sok nemes ambíciója van, de azt nem mondhatnám, hogy valami nagyon vágyik a dicsőségre. Beérte mindig az ő csendes, komoly munkásságával és soha sem vágyott zajos szereplésre.

Hogy Oroszország mikép gondolkodik a bolgár szobránje választásáról, azt persze senki sem tudja. Én is csak annyit tudok, hogy mikor Ferdinánd herceg elment a moszkvai koronázásra, hogy e fényes ünne-phen képviselő családját, maga a császár is el-árasztotta őt kitüntető kegyével. (>B. H.<)

előre gyakorlatot szerzett s legalább is a két havi nyári szünidő alatt a gyakorlatban fog-lalkozott legyen. Ezen gyakorlat a munka-adó hiteles bizonyítványával igazolandó s érdekében áll a tanulóknak, hogy ezen bizo-nyítványt az első foku iparhatóság vagy köz-igazgatási hatóság által láttamoztassa. Rend-kivüli tanulók gyanánt a vegyészeti, fém-vasipari és a faipari szakosztályok felvétet-nek oly fiatalabb egyének is, a kik a közép-iskolák négy osztályát nem végezték ugyan el, de már legalább két óv óta foglalkoznak a gyakorlatban. Ezen rendkívüli tanulók csak két évig maradnak az intézetben s ezen idő alatt főképen a szaktárgyakat hallgatják, a műhelyekben és a laboratóriumban dol-goznak. A beíratási díj 2 ftt, a tandíj fél évenként 5 ftt, kitűnő előmeneteli tanulók egész vagy fél tandíj mentességét nyerhet-nek. Bővebb felvilágosításért az igazgató-sághoz (VIII. Sándor-ter 4. szám) lehet for-dulni.

— Nyilvános számadás és köszönet. A gyó-szentmiklósi polgári olvasóköri által folyó hó 3-án rendezett nyári mulatság bevételé volt: jegyekből 39 ftt, felülfizetésekből 8 ftt, ösz-szesen 47 ftt; kiadás 34 ftt; maradt tiszta jövedelem a könyvtár javára 13 ftt. Felül-fizetni szívesek voltak: ifj. Vákar István, Havas Jakab, ifj. Drotos János, Dendynk Rudolf, Lázár Zakariás, Csiky Dénes, Lázár Z. István, Kunoz Kornél, Lázár Menyhért, Kopacz Lukács, Orel Máté, Lázár Gyula, ifj. Vákar Gergely, Dr. Fejér Dávid, főtiszt. Görög Joachim és Eránosz Bogdán 50 — 50 krt, összesen 8 fttól. Szíves adományukért fogadják a polgári olvasóköri leghálásabb köszönetét. Gyergyó-Szentmiklóson, 1887. július hó 10 én. A rendező bizottság nevé-ben: Kri-sza Konrád, titkár.

— Az „Ország-Világ” 29-ik száma az e lapnál megszokott gazdag és érdekes tartal-monal jelent meg. Főbb közleményei: Abonyi Árpádtól „Ferencz ur”, elbeszélés, Várad Antalól „Szigetvári romok közt”, költemény, Alphons Daudet-től „Törödékek egy hölgy leveléből”, Whillocki Henrik-től „Az egértorony-monda Erdélyben”, Ivánffi Jenőtől költemény, Koburg hercegről az új bolgár fejedelemtől jellemrajz (archképpel), Leonhardt Gusztávról, az osztrák-magyar bank jubiláló vezértitkáráról szintén élet-és jellemrajz (archképpel), a hét története Szé-kely Huszár-tól stb. A képek közt kiválik Pörge tollrajza (A kútnál) és Karyaly rajza (Ő jón!) s több kedves genre-kép.

Apróságok.

Kant a nőkről.

Kant Immanuel, a halhatatlan kömgs-bergi böles, szülővárosa leggyazdagabb és legelőkelőbb polgárainál mindenkor szíve-sen látott vendég volt. Így egy alkalommal egy kereskedőhöz lévén meghíva, midőn ott megjelent, sok más vendég között egy nő is-talán, kit városzerte rozsdnyelvű asszonynak, gonosz anyának és feleségnek ismertek. Jelenléte Kantot lehajgalt. Szabása külé-re lebed közben, melyen hallgatott, úgy hogy a nevezett hölgynek annál többet kel-lelt beszélnie, mit ez különben szívesen megtett a házigazda és a többi vendégek legnagyobb boszuságára, kik azon remény-ben jöttek ide, hogy a szerény bölcset hallani fogják. Midőn a beszédes asszonyság pár pillanatnyi szünetet tartott, gyorsan felállt a vendégek egyike és arra kérte Kantot, mondaná el nézetét a nőkről. Remél-te, hogy Kant isten igazában odamond majd a hölgynek. Halkan, szokásához híven, így kezdte a böles: „Az asszony legyen és ne legyen olyan mint a viszhang. Azaz, legyen olyan, mint a viszhang, tulzás nélkül, női szerénységgel, híven és igazán mondja el a hallottakat; de ismét ne legyen olyan mint a viszhang, ne akarjon mindig és mindenütt egyedül hallani. — Az asszony legyen és ne legyen olyan mint a toronyóra. Azaz legyen olyan mint a toronyóra, oly pontos és min-taszerü legyen különleges női hivatásában, de ismét ne legyen olyan mint a toronyóra, nem kell, hogy szavát az egész városban hallják. — Az asszony legyen és ne legyen olyan mint a csiga. Azaz, legyen olyan mint a csiga, ép oly erkölcsösen és visszavonultan éljen, mint a csiga kagylójában, de ismét ne legyen olyan mint a csiga, ne másszék mindenütt. Így beszélt Kant és poharat emelt, hogy azt a német hölgyek egészségére irtse, kik véleménye szerint mind e jó tulajdonságo-kat egyesítik magokban. Az érdekllett hölgy az éljenést már nem hallotta; jóval előbb eltávozott.

A hittani órán.

Hitoktató: Ellenségeinket tehát sze-retnünk kell s nekik megbocsátanunk. ha megbántottak. Mondd meg tehát Jancsi, meg-bocsátanál egy fiúnak, a ki megvert?

Jancsi: Igen, ha erősebb, mint én vagyok.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén, július 19-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	101.10
Magy. papírbárdék 5%	87.70
Magyar vasúti kölcsön	151.25
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	97.50
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	127.—
M. keleti vasúti államköt. III.	115.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	104.25
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	104.25
Temes-bánati földterherm. kötvény	104.25
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	104.25
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.75
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	—
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény	100.—
Magyar nyermény-sorsjegykölcsön	122.75
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	122.75
Osztrák járadék papírban	81.40
Osztrák járadék ezüstben	83.—
Osztrák járadék aranyban	113.—
1860. államsorsjegyek	136.50
Osztrák-magyar bankrészvény	890.—
Magyar hitelbank-részvény	286.—
Osztrák hitelintézet-részvény	280.90
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.92
20 frankos arany	10.02
Német birodalmi márka	62.10
London (2 havi váltókért)	126.45
20 márka arany	12.40

Felelős szerkesztő:
Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:
Ifj. Kovács Dániel.

228. szám.

1887.

Arverési hirdetmény.

Alattírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirrre teszi, hogy a csikszeredai kir. törvényszék 2331/1887. számú végzése által a Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság végrehajtó javára gyergyószentmiklósi Vákár Lajos ellen 360 frt tőke, ennek 1887. évi május hó 9-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 36 frt 25 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 816 frt 37 kr-ra becsült bolti árucikkek, szelvények és 1224 frt 9 kr actív követelésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1864/1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Gyergyó-Szentmiklóson

alperes bolti üzletében leendő eszközzésére 1887. évi augusztus hó 1-ső napjának délelőtti 8 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az előírozendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1887. évi július hó 14-ik napján.

Juhász Károly,
kir. bir. végrehajtó.

En Csillag Anna

185 cm. hosszú óriási Loreley-hajammal melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövekedést és erősíti a hajbőrt, uraknál elősegít egy teljes erős szakállnövekedést, rövid ideig való használat után a hajnak valamint a szakállnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megőrzi korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés napoként a pénz előleges beküldése vagy postautánvétele mellett az egész világba.

CSILLAG ÉS TÁRSA,
Budapest,
Király-utca 26.

5—20

Sz. 2576. tkkvi
1887.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhirrre teszi, hogy

Bocs Györgyné Borecs Ágnes végrehajtónak ifj. Bodor János hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 250 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Kézdi-Szentlélek községében fekvő, a kézdiszentléleki II. Rész 39. sz. tjkvben A + alatt foglalt 140, 141. hr. sz. 38 frt, 470. hr. sz. 35 frt becsértékű ingatlanokra a C 1. a. haszonélvezeti jog sérelme nélkül, a kézdiszentléleki 233. sz. tjkvben 455., 456/1. hr. sz. 15 frt becsértékű ingatlanokra a C 1. a. haszonélvezeti jog sérelme nélkül, a kézdiszentléleki I. Rész 787. sz. tjkvben 1789., 1790., 1791. hr. sz. 78 frt becsértékű ingatlanokra a C 1. a. haszonélvezeti jog sérelme nélkül, a kézdiszentléleki II. Rész 59. sz. tjkvben 648., 649., 650., 664 hr. sz. 5 frt, a kézdiszentléleki II. Rész 60. sz. tjkvben 284/1. hr. sz. 3 frt, a kézdiszentléleki I. Rész 948. sz. tjkvben 6966., 6967., 6968., 6969., 6970 hr. sz. 10 frt, a kézdiszentléleki I. Rész 1841. sz. tjkvben A + a. foglalt 1164., 1165. hr. sz. 479 frt becsértékű ingatlanokra az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a és d. pontja értelmében a

fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi szeptember hó 20-ik napján délelőtti 9 órakor Kézdi-Szentlélek községében a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-zolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság üléséből 1887. évi június hó 28-án.

Ponori Sándor,
elnök.

Vajna Vincze,
jegyző.

Huzás már Holnap!

Kincsem sorsjegy á 1 frt 11 sorsjegy csak 10 frt

Főnyeremény készpénzben

50.000 frt

10.000 frt, 5000 frt 20% lev. || 4875 pénznyeremény.

Kincsem-sorsjegyek kaphatók:
a magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában Budapesten, vácz-utca 6. sz.
Kézdi-Vásárhelyt Szabó Albert könyvnyomdájában.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

Menetrend.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

KELETI VONAL.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk.)	11.19	12.44	
	(ind.)					(ind.)	11.31	12.49	
Brassó (vendéglő)	(érk.)	4.16	7.47		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk.)	1.22	2.09	
	(ind.)	4.44	8.08			(ind.)	1.51	2.19	
Botfalu	"	5.02	8.24		Nagy-Enyed	"	2.18	2.39	
Földvár	"	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk.)	3.04	3.14	
Mogyorós	"	5.43	8.51			(ind.)	3.14	3.22	
Apáczs	"	6.05	9.07		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk.)	3.51	3.53	
Köpecz	"	6.15	9.14			(ind.)	4.01	3.56	
Agostonfalva	"	6.36	9.30			(érk.)	5.56	5.30	
Alsó-Rákos	"	7.06	9.51		Kolozsvár (vendéglő)	(ind.)	6.31	6.31	6.03
Homoród	"	7.28	10.04			(érk.)	10.00	11.00	9.13
Kacsa	"	7.53	10.24		Nagy-Várad (vendéglő)				
Bene	"	8.18	10.39			(ind.)	10.55	11.15	9.18
Erked	"	8.52	10.03		Budapest	(érk.)	7.45	10.00	2.15
Héjasfalva	(érk.)	9.19	11.19						
Segesvár (vendéglő)	(ind.)	9.31	11.26						
Medgyes	(ind.)	10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.